

Chtěl jsem se utéct z města do klidu
našel jsem vísku, tam jenom pár lidu,
říkám, semhle já se nejspíš odstěhůja
S prvním sousedem jsem si notoval,
však z druhého se kokot vyklubal,
chce mi zakrýt výhled tím, že dá tam tůja

Dátamtůja, dátamtůja, dátamtůja, dátamtůůů-ůůů-ja

Vesnice jsou plné dementů,
obzvlášť tady u nás v Sudetech,
ty xenofobní kryptofašokomoušové na sebe žalůja
Kolik písku, kolik cementu,
se ještě oddrolí na oprýskaných zdech
v tom údolí dutých hlav, kde já bydlím, jenom každej lamentůja

Lamentůja, lamentůja, lamentůja, lamentůůů-ůůů-ja

Zase mě drbou, já si jich nevšímám,
já nehnu brvou, doma se zašívám
a to je ještě více iritůja
Tak řekni mi to ty sráči do očí,
stojím mu před autem, an z něj vyskočí,
můj pohled nevydrží, kouká úkosem a všechno dementůja
Dementůja, dementůja, dementůja, dementůůů-ůůů-ja
Dementůja, dementůja, dementůja, dementůůů-ůůů-ja
Dementůja, dementůja... Dementůja.